

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De participatione Sanctorum, quam homo deperdit. Cap. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

est o fili turpitude, & ignominia peccati, quod commisisti, vt factus sis leprosus putredine intollerabili horribilis, & vermium ebullientium esca miserabilis. Quid est hoc? Quomodo dissipata est amœnitas paradisi mei, & terra fructifera versa est in salsuginem, à malitia inhabitantium in ea? Quomodo anima tua cōtra fidelitatem desponsationis recessit à me, & fœdata est cum amatoribus multis, qui corruerunt eam? Conuertere ergo, fili mi, ad gratiam, & amicitiam meam, & ad splendorem faciei tuæ; neque sis ita delirus, vt in tanta calamitate, & egestate deinceps viuere velis. Induere pretiosissima & candidissima veste nuptiali, vt placeas mihi, & recumbas in magna cœna, quam præparauì charissimis electis meis. Suadeo tibi, emere à me, sine argento, vestem regiam, vt per plateam Sanctæ Ciuitatis incedas purpura vestitus, inter filios Syon inclitos, & amictos auro primo charitatis meæ.

De participatione Sanctorum, quam homo peccando deperdit.

CAP. VIII.

VAE soli, quia si ceciderit, non habet subleuantem se! Beatus autem vir, qui

qui per communionem charitatis particeps est omnium timentium & amantiū me, & custodientium suauissima mandata mea. Certè qui mihi per gratiam vnitus est, vnitus quoque manet omnibus membris meis viuentibus cęlesti vita gratiæ meæ, quod est genus amicitiaē fidelissimæ, qua nihil amabilius inuenitur in terra suauiter viuentium. Angeli mei, & Sancti homines mihi per gratiam coniuncti, sunt amici fidelissimi, singulorum hominum diligentium me. Et tu, fili, quando placebas mihi, habebas solatia hæc, & priuilegia iustorum omni auro pretiosiora. Eras copulatus Sanctis meis, quorum nomina scripta sunt in libro vitæ: omniaque illorum bona per communicationem amicitiaē pertinebant ad te membrum viuum meum. Egoque caput Ecclesiæ sponsæ meæ, influebam in te motus vitales charitatis meæ similes illis, quibus moneo corda diligentium me, & quærentium formosam valde faciem meam. Spiritus enim meus vrgebat te, & excitabat, & inflammabat ardentibus desiderijs æternæ fruitionis, qua satiantur venientes de terra fatigati milites mei. Nunc autem denigrata est facies tua peccatis quasi carbonibus

desolatorijs, & iaces infixus in interitu,
 quem fecisti, priuatus consortio Sancto-
 rum, quæ calamitas extrema est. Quos a-
 micos inuenies, fili, si amici mei non fa-
 ueant tibi? Quæ societas tibi proderit, dñ
 cares Angelorum, & seruorum meorum
 societate? Quis te in angustia consolabi-
 tur, si cum scorpionibus habites, & cæli
 concordia tibi desit? Reuertere ad con-
 sortia ciuium Ierusalem ciuitatis meæ &
 ad festa, quæ celebrantur communionem
 dulcissimæ charitatis: vt viuas fœliciter,
 quod reliquum est vitæ mortalis, & po-
 stea transeas ad communionem Ecclesiæ
 triumphantis, vbi dulcissima pax erit, &
 vniõ plena, atque perfecta. Recede à ta-
 bernaculis impiorum, qui non diligunt
 te, neque seipsos, nam qui diligit iniqui-
 tatem, odit animam suam. Multò vtilius,
 & delectabilius tibi erit, fili, sociari viuis
 membris, & vasis electis meis, vt discas
 sapientiam in schola mäsuetudinis meæ,
 & crescas cibo grandium crescentium ad
 mensuram dilectionis, quæ altior cælo
 est. Mundus transit, & concupiscentia ei-
 us: vniõ verò amoris mei non transibit in
 æternum, sed coniunget mecum dilectis-
 simos seruos meos, quibus disposui reg-
 num, vt comedant & bibant super men-
 sam

sam

sam meam, in conuiuio deliciarum paradisi mei.

De inconstantia, quam peccator incurrit.

CAP. IX.

Peccatum peccauit Ierusalem: propterea instabilis facta est, & requiem nō potuit inuenire. Stultus vt Luna mutatur: quoeirca cum omnis peccator stultus sit, soluit debitas penas præuaricationis suæ, nunquam in eodem statu permanens, sed ad horas singulas consilia mutans. Recedit à firmitate, & constantia sua, quam habuerat in me Deo, & eustode suo, qui non mutor: & propterea vagatur instabilis, nesciens quo vadat, & non inueniens, vbi possit requiescere pes eius. Omnes persecutores eius apprehendunt eum inter angustias: & cupiens ille liber euadere, mutat loca sine fine, donec fugientem illum mala sua capiant in interitu. Væ animæ, quæ discessit à me. Vbi que inueniet stimulos & die ac nocte somnus fugiet ab oculis eius. Hodie peccator quærit amicos; cras vitat illos, quia infideles sunt. Hodie vacat ludis; cras luget, quia viuendo luxuriosè cōsumpsit substantiam suā.

B 3 Hodie